

...అనంతం...

వయలారి భాషం

...పి. సుబ్బారావు...

PRASAD

★ వ యా రి భా మ ★

—: కథా సం గ్రహ ము :—

=====

అనగనగా ఒక ఊరు, ఆ ఊరిలో చంద్రయ్య అనే అందమైన కుర్రవాడుండే వాడు. పుటకలోనే చంద్రయ్యకొక తమాషా అలవాటుంది ఎప్పుడూ కన్నగీటుతూ వుంటాడు. తెలియనివాళ్లు ఇదేమిటి నమ్మబాచి కన్నుగొడుతున్నాడని నిక్కర పోయేవాడు.

ఆ పూరి అడవల్కు చంద్రయ్య కంటికలవాటును అపార్థం చేసుకున్నాడు. ఒక వాడు కాంతమ్మ అనే గడుగుది దార్చే పోతున్న చంద్రయ్య తండ్రిని నిలవేసి దులిపేసింది. చంద్రయ్య నాన్న క్రోధం పట్టలేక బన్నగా ఇంటికొచ్చి కొడుకును నోటి కొచ్చిపట్టలా తిడతాడు. చంద్రయ్యకు అరికాలినుంట నెత్తికెక్కి ఆపూరిమీదనే అలిగి ఆపూరిలోనే వుండనంటూ వెళ్ళిపోతా డెక్కడికో.

పోగాపోగా చంద్రయ్య ఒక మట్టిచెట్టుదాపుకు చేరాడు. దూరాన యెవరో సిపాయిమామయ్య వస్తున్నట్టుంటే చూచి చెట్టుమీదికిఎక్కి నమ్మకాడు ఆ సిపాయి మామయ్య మెల్లగా చెట్టునీడకుజేరి చతికిలబడి ఆమ్మయ్య ఆని ఆవలీమూ చుట్టూపార బాచి, ఎవరూ శరని భైర్యం తెచ్చుకొని తనలో తానే వయారిభామ అనే మాయా కాణి వృత్తాంతమంతా వల్లించటం చెట్టుచెనుండి వింటున్న చంద్రయ్యకు పీడవడోలే క్షురబాగులవాడని తెలిపాయింది. వెంటనే క్రిందికిదూకి సిపాయిమామయ్య సరసనుజేరి ఆ వయారిభామ విషయమంతా సాంతం తెలుసుకుంటాడు.

ఏడునమ్మద్రాల అవతల ఒక ద్వీపంలో ఆ వయారిభామ వుండని. ఆమెవద ఒక గారుడమణి వుందని, దాని ప్రభాసంతో ఏదికావాలన్నా తప్పక నెరవేరుతుందనీ, ఆ తువిషయం రాజుగారికిచెప్పే అర్ధరాజ్యమిచ్చి ఆయన ఏకైక పుత్రికారత్నాన్ని నుధునిచ్చి పెళ్ళిచేస్తాడనీ చెబుతాడు.

ఈకథంతాజెప్పి సిపాయి కల్లికలగాపడి నేను చచ్చిపోయా" నంటాడు ఎందు కంటే వయారిభామ గంగలి ఎవరికన్నా చెప్పే తలపగిలి చస్తాడని కాపంతుండటం. సాపం అయితే ఇల్లాగేచచ్చిపడుండు. నేను సంకేవిచెచ్చి నిన్ను బ్రతికిస్తానని చెప్పి చంద్రయ్య గుర్రమెక్కి రాజుగారి దగ్గరకు బయలుదేరిపోతాడు.

ఆ రాజుగారికి మాయలు మంత్రాలుమీద మితిలేని నమ్మకమేకాని మంత్రాగారి కివేవీవలెపడవు. మంత్రి యెంతమొన చెట్టుకొన్నా రాజుగారికి రాజ్యాంగవిషయాలపై మనసు మరలటంలేదు. జంభాలుడనే కపట మంత్రుడు తనకు కుడిభుజంగా కోళ్ళా పూజాపునస్కారాలు సాగిస్తూ రాజుగారికి మరీ పిచ్చుకొస్తాడు. చంద్రయ్య తిన్నగా రాజుగారివద్దకు వచ్చి వయారిభామ కథంతా చెప్తాడు వెంటనే రాజుగారు ప్రయాణానికి సిద్ధమై చంద్రయ్యను తనకు అతిథిగా గౌరవించమని మంత్రిగారికి ఆత్రయ్య బారీ చెప్తాడు.

తల్లిలేనిపిల్ల ఒక్కగా నొక్కమాతురు కుండ 3 ద్వీపం కాల్వలెపార మనకండుకు కాన్నా యీ మాయలు మంత్రాలని మరియరి తండ్రినెంతో ప్రతిమాలుతుంది. కాజ

వ యా రి భా మ

—: న టీ న టు లు :—

=====

యస్. వరలక్ష్మి	నాగేశ్వరరావు
సులోచనాదేవి	సి. యస్. ఆర్.
సురభికమల	కోడూరి ఆచ్చయ్య
విజయ	రావులపల్లి
గంగారత్నం	మంగర
అన్నపూర్ణ	ఈశ్వర్లాల్
సరస్వతమ్మ	సీతారామయ్య
చిట్టి	యజ్ఞప్రసాద్
సీతారత్నం	ప్రభల
కళ	బసవరాజు
హాప	తాతాచారి

వ గై రా

డిప్టి బ్యూటర్లు : అ జ ం తా పి లి మ్ము,
వి జ య వా డ . 2.

గాను పనేమిరా అంటూ కూతురికి ఒక తులసి మొక్క అయింది. అది వాడకపోతే తన కేమీ అపాయము రాదని జెప్పి తను ప్రయాణపన్నిడుడోతాడు.

సముద్రయానం సాగుతుంది. పోగాపోగా ఒక ద్వీపం వద్దకు చేరారు. తుఫాను గల్లంతుతో ఓడ తప్పిమని తీరానికెళ్లి కొట్టుకుంటుంది. తీరమంతా కొండలమయం. ఇంకేముంది ఓడ ముక్కలు ముక్కలు చెక్కలు చెక్కలు. రాజు గారు, జంభాలుడూ విసిరిపడారు బద్ధుక. పడుతుంటేను బయల్దేరారు, దూరాన పెద్దకోటలాంటిది కనిపిస్తూ వుంటే అదే మాయాగరమని తీర్మానం చేసుకొని పోతూవుండగా దారిలో ఢింఢిం అనే ముసలమ్మ ఎదురై తనచేతుల వారిని తీసుకువెళుతుంది.

ఢింఢింకు ఒక్కటే ఒక్కకూతురు. పేరు తార. ఆద్వీపంలో దిక్కు మొక్కలు తేకుండా జీవితం సాగిస్తున్నారు ఢింఢిం రాజు వాలకాన్ని క్షణంలో తెలుసుకుంది. వీడెవడో పిచ్చి రాజు సరే... వీడికి తగ్గ మిత్రుడీ జంభాలుడు. వీళ్లను తనవలలో నులు వుగా నేనుకోవచ్చునని నిశ్చయించుకుంటుంది. నూతురు తారదగ్గరకొచ్చి బలవంతపెట్టి ఒక కపటనాటకం ఆడటానికి ఒప్పించింది. తరువాత తార వయోభాషగా మారింది. ఆమె మెతలోని దాల్చివలకం గారువసుశీగా తయారైంది. ఢింఢిం ఆవసోపాలుపడుతూ రాజుగారి దగ్గరకొచ్చి వయోభాషకు తగిన వరుసతే నీతనంటూ ఒక పాతిక విసరుంది. రాజు బోల్తాపడతాడు. వయోభాష నిజంగా మాయారాణి అనుకుంటాడు. చాల్లన వెంటతీసుకొని తనరాజ్యానికి బయలుదేరుతాడు.

దారిలో మళ్లీ తుఫాను. ఆ తుఫాను భీభత్సంలో ఓడ మునిగిపోయేటంత ప్రమాదం సంభవిస్తుంది. ఇటు ఇంటివద్ద రాకుండా నుభ బాగ్నిత్రగా వెళుతున్న తులసి మొక్క వాడిపోవటం చేత రాజుగారు మరణించారన్న కథవరం సాచ్చయింది. నుభ ఏడుస్తూ తులసి మొక్కదగ్గర దీపం కా పడుతుంది. ఇంతలో కాజుగారు మాయా రాణి సమేతంగా సగరు వాకిటకు వచ్చారన్న వార్త తెలిక తెలవల్ల విన్న నుభ పట్టరాని ఆనందంతో వాన్న కెదురు పరుగుతుంది.

కాజుగారు డాక్టోలేని సమయంలో నుభ చంద్రియ్యను గురించి వివరం చంద్రియ్య నుభ గురించి వివరం, వీళ్లిద్దరూ కొండమీద నుడివద్ద ఒకరినొకరు మాయ కొనడం ఆ చూపులలోనే పరస్పర ప్రేమ వారి మృతయాలలో నాలుగోవడం ఆనాటి నుంచి ఆ ప్రేమశ్రీవులిరవునూ ఆయనూ కెదురు గామున్న జలపాతంవద్ద ఆస్వీకృత్య ముగా మనసులు కలుపుకుంటూ మైమరచి కాళం గడుపుతూ రాజుగారు వయోభాషతో మరతినస్తే పెళ్లికేసుకుని నుభుపడదాసుని ఎదురుచూపులు మాయన్న నూతన ప్రేమయిం వున్నే మాయ రాజుగారు రానేరావటం.

తరుపి రాజుగారు వయోభాషకు పట్టపురాణి వయోభాష సంకల్పించటం, మాయలూ ముత్రాలూ సమ్మతి ముత్రిగాను వయోభాష మనోభాషాన్ని రిమాస్ట్రేనే గాని ఆమెకు రాణిగా చేయటానికి ప్రయత్నం మతరామా బద్ధుని మోడిపట్టు పట్టటం, మాయవరుకు పరిహాసంగా వయోభాష "మంత్రాలు పెట్టకుంటే మంత్రాలు పెడతార టయ్యా రాజులకి నామ కూడు". అని ముత్రికి హేళనగా సమాధానం చెప్తుంది. రాజుగారు మాయలనుకొని "కావాలంటే రేపు మన వగరిలో చుట్టలు మార్చించు మాయువు గాని నుడ వయోభాష మంత్రకేత్రం అంటాడు. ముత్రికూడా సరేసంటాడు.

తేనివూని కష్టం కొని తెచ్చుకున్నామని తార తల్లిడిలిపోతుంది. తల్లి ఢింఢిం ఊర దించి నేనుండగా నీకేమి భయంలేదు తెమ్మని వారిస్తుంది. వివా నిజం చెప్పి తారాధ అన్నీ తెకుండా తప్పించుకుందామని లెబోసింది తార. నిజం చెప్పే పీకలబోతాయే అని ఢింఢిం ఆడుపడి వెంటనే ఉపాయం ఆలోచిస్తుంది. అర్ధరాత్రి రహస్యంగా వెంట అన్నీ పండించటానికి తోమ్మరాయి జేసుంది. వెంటఅన్నీ సక్రమంగా పూరికానిచ్చి వెంటవాణ్ణి స్వర్గానికి సాగనంపుతుంది ఢింఢిం.

వయోభాష మనోప్రభావంతో వెంటలు తయారైనట్టు నిరూపణ అయింది. ముత్రిగారు బిప్పుకోక తప్పలేదు. ఆకస్మాత్తుగా వెంటనాడు చాపటమేమిటా అని అతనిమనస్సులో కలక నేమానేవుంది. కాని జీతులమారి ఢింఢిం మంత్రాల పరీక్షలో ఇల్లాంటి ప్రమాదాలు తప్పవని సచ్చజెప్పి ఎలాగైతేనేం వయోభాషవద్ద ముత్రి ప్రభావం వున్నట్టు తీర్మానించబడుతుంది.

మరుసటిరోజు నిండుకొలువులో రాజుగారు వయోభాషను పట్టపురాణిగా ప్రకటిస్తారు. చంద్రియ్య రాజుగారిని తనకిచ్చి వాగ్దానం చెల్లించమంటాడు. తార కిదే మొట్టమొదటిసారి చంద్రియ్యి బాడటం ఆ తొలిచూపులోనే ఆతనివూద ఆమె మనసు ప్రసరిస్తుంది.

చంద్రియ్యకు నుభనిచ్చి వివాహం చేయడానికి మహారాజులుంగారు సమ్మతించారు. ముత్రి ఆడుపడాడు. వయోభాష సంగతితనకెలా తెలిసిందిని ప్రశ్నిస్తాడు. "మీ సైనికుడే చెప్పాడని, వయోభాష కాపంచల్ల తిలపగిలి చచ్చాడటాడు" చంద్రియ్య. తన సైనికుణ్ణి చంపి యీరహస్యం తెలుసుకున్నాడని చంద్రియ్యమీద నేరం మోపబడు తుంది. ముత్రిగా రాణిని నిర్బంధంలో పెట్టుకునేంతోనే మమూలుగానే వుండొమ్మని వయోభాష సిఫారసు చేస్తుంది.

ఈ నుభా చంద్రియ్యుని విడిచి వ్రేమబంధం లెబోకటం తారకు దుస్స హంగా ఉంటుంది. తానెలాగైనా చంద్రియ్యను పొందాలని క్రమశిక్షణలుతుంటుంది. ఒకనాటి రాత్రి. చంద్రియ్య నుభతోసం అంతఃపురంలోకి దివ్యంగా వస్తున్నాడని తెలిసి తనదాని జలూసంపి చంద్రియ్యను ప్రోవకప్పించి తన కేయనమందిరానికి రప్పించి ప్రేమలాలనలతో అతనినెంతో దీనంగా బ్రతిమాలుతుంది. లాభంలేకపోతుంది. ఇంతలో నిద్రపేల్కొన్న రాజుగారు చుట్టికిరాగా నుభతోసం అంతఃపురంలో ప్రవేశించాడని చంద్రియ్య నేరారోపణ చేసుంది తార. విలే నుభనిచ్చి పెళ్లిచెయ్యటమే యీతనికి వ్యయోపక్షగా రాజుగారు ఉదాటిస్తారు.

ఎవడో దారివెంటపోయ్యే దానయ్యకు రాకుండా వెళ్లిచ్చి పెళ్లిచేసి సింహాసనం మీద కూర్చోబెట్టడం ముత్రిగారి కంఠగా సచ్చదు. ప్రజల నుద్దోషించి తమ వ్యవస్థ తన రాజుగారికి తెలుపుతారు. పెళ్లి అగిపోతుంది.

వయోభాష సంగతి చంద్రియ్యకు చెప్పిన సిఫాయిమామయ్య దయ్యమై తిరుగుతున్నట్టు ప్రజలమంతా ప్రకారమైంది. సిఫాయిపెళ్ళాం వయోభాషవద్దకొచ్చి తన ఢిల్లీను వదిలిపెట్టేయమని వెరకెట్టుకు నిడుస్తుంది.

అర్ధరాత్రినేనే సిఫాయిమామయ్య వయోభాషుని గగ్గరిక రాగా నుభను చంపివేసి కనిపించకుండా చేస్తూ నిన్ను మనిపిని చేస్తానని వయోభాష లక్ష్యాపించింది. సిఫాయి మరణిస్తాడు.

మరునాడు తెలవారనే సుధ కనబడటంలేదని సగరమంతా గగ్గోలు పుట్టింది. కప్పంతా చందూడేసంటూ తార నేరం మోసింది. క్షణంలో చందూను బంధించి తార సమక్షానికి తెచ్చారు. చందూ తాను నిరోధించాడు. తారను తూలనాడాడు. అంత రాజుగారు ఉగ్రుడై చందూను ఖైదులో వేయించని ఉత్తర్యు జారీచేశాడు.

చందూపైనున్న మమకారాన్ని ఆపుకోలేక తార తిరిగి ఒంటరిగా చెరసాలక వచ్చి చందూను బ్రతిమాలుకుంటుంది. తారపై అనుమానంగాయున్న మంత్రిగారు అదేసమయానికి అక్కడకు వస్తాడు. తార కంఠంమార్చి "మాటలతో లొంగడు విలాంటి ఎవరైనా పెట్టి సుధసంగతి తెలుసుకోవని" ఘట్టిగాచెప్పి ఆచోటు ఏదలలేక పోలేక పోలేక వెళ్లిపోతుంది.

మంత్రిగానికి చందూ అంతా వూసగ్రద్దొనలు విడమర్చి విన్నవిస్తాడు. తన అనుమానాలన్నీ నిజమైసంమకు మంత్రి ఆకృష్టంలో ఆలోచిస్తూ తోటలోకివస్తే దయ్యం సిపాయి ఎనురై సుధ సంగతికూడా చెప్పేస్తాడు. వెంటనే మంత్రిగారు సిపాయిలను పంపించి సుధకోసం కొండలోయలంతా వెదికిస్తాడు. లాభంలేకపో వది.

సుధకోసం మంద మెక్కిన రాజకు ఏదిక్కూ తోచక నీ మణిప్రభావంలో నా కూతుర్ని దక్కించమని తానెంతో బ్రతిమాలుకుంటాడు. పరేసని తారోక తమాషా చేస్తుంది. రాజుగారిని కర్కమూనుకోమని, అతడు చూస్తుండగానే మణినితీసి ఒక బలపెట్టి తాను చాటుకుపోయి దాగిచూస్తుంది. పుత్రికా వియోగడుఁఖింలొ మునిగి యున్న రాజు ఆత్మరపట్టలేక ఆమణినితీసి నెత్తిపెట్టుకొని తననోటికి వచ్చిన పిచ్చి మంత్రాలన్నీ పలిస్తాడు. మణిపలకడు. ఆమ్మయ్యా! ఇంకేముంది! మీరు తాకబట్టి నామణిప్రభావం పోయిందని తార నమ్మునుంది.

ఏక్కడో దిక్కులేనిచోట విడిచిపెట్టబడ్డ సుధ నానాకష్టాలపడి సగర శేరుకుంటుంది. వెన్నెలలో తారాసమేతంగా కూర్చొనివున్న రాజుగారిని దూరంనుంచి చూచి "నాన్నా" అంటూ పరుగిడుతుంది సుధ. ఇదేదో దయ్యమని భయపడతాడు రాజు. తారపైగను గ్రహించి ఢింఢిం వెంటనే సుధను ఈడ్చుకపోయి ఒక రహస్య మందిరంలో దాస్తుంది. ఢింఢి రాజుగారి దగ్గరకొచ్చి స్వానుభవమంటూ ఒక చిన్నకథచెప్పి రాజును బోల్తాకొట్టిస్తుంది. మణికి కూతుర్ని బలియిస్తానని మొక్కుకుంటే ఏక్కడవున్నానరే సుధ వెంటనే వచ్చేస్తుంది. సుధను బలియిచ్చి మణిప్రభావం సంపాదించామా ఆమణి ప్రభావంలోనేతిరిగి సుధను బ్రతికించుకోవచ్చుననిరాజుకువచ్చుచెప్పారు. రాజు నరేసంటాడు.

రాజుచేత్రో సుధను వధింపజేసి ఆ రాజును కాస్తా తాను ముగింపు చేస్తానని ఢింఢిం తీర్మానించింది.

అక్కడో సుధతో రహస్యంగా నిన్ను చందూకిచ్చి పెల్లికేనామనిచెప్పి ఆకలు జాపింది ఒకవైపుక బలికి ఏర్పాట్లు జరుగుతున్నై. రాత్రి రెండుయూములకు మచూరం. చందూ జైలులోనే పడున్నాడు? ఏ పాప మెరుగని అమాంక పనికిండు సుధ అనుకుతాబోతుంది. ఆమె ప్రాణాన్ని రక్షించే దిక్కులేదా? కల్లకపట మెరుగని అమాంకపు పిచ్చిరాజును మంత్రాలి చూతులపేరుతో నమ్మించి గొంతులుకోయ నుకుటిస ఢింఢిం వయానిభావం కపటనాటకం నిరాఘాటంగా సాగవలసిందే సంటారో, కాదంటారో? నిజం నెలిచేమార్గం వ్రుండంటారో లేదంటారో మిగతా కథ మా నెంది తెరపై జూచి మీ ప్రేక్షకులే నిర్ణయించండి.

వ యా రి భా మ

పాటలు

రాగము రాసీయవే అను

రాగము రాసీయవే

శివరంజని-నా నేవలుగొని అను

రాగము రాసీయవే.....

అడమరచే బంగరు రూపున

అన్నెము పున్నెము అన్నీ నీవై

కోరిన కోక్కలు తీర్చగ కొమ్మల

కొంగు బంగరై వెలసిన తల్లీ...రాగము||

గండు కోయిల గదిమిన ఉలికే

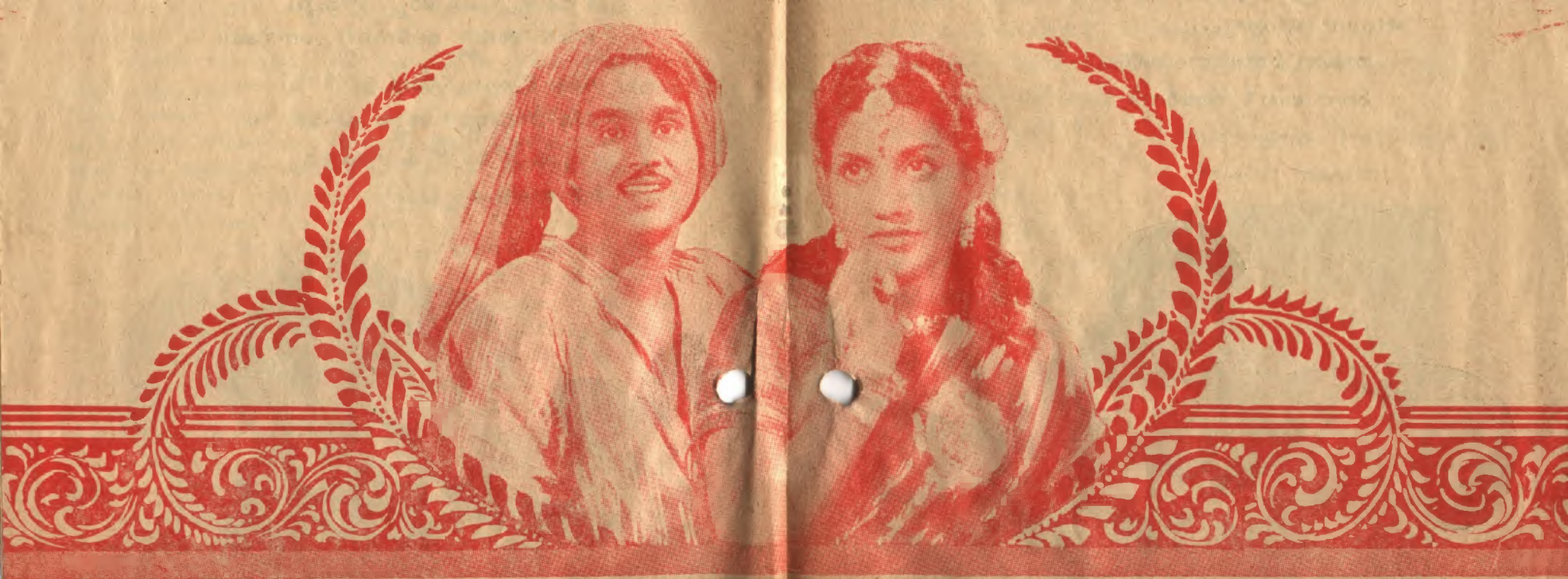
ఎండ పాడే కడ గన్నుల చూడని

కన్నయ నోచిన నోముల ఉలకువ

నీవే కామితి కల్పి వల్లీ

వరలక్ష్మి

నాగేశ్వరరావు

పరలక్ష్మి

రాగము రాసియనే-శివరంజని
నాసేవలుగొని అనుకాగము
రాసియనే||

(సముద్రాల)

హాయిగా హాయిగా
జీవితమే చేదుగా
హాయిగా-హాయిగా
వయసుతో సాగసుతో
వలపు మొలకలెత్తగా
హాయిగా హాయిగా...

రాడుగా ఏరాజు రాగమెరిగి
ఏలగా జంటకై ఒంటరిగా
జాలి చూపులాయెగా
హాయిగా హాయిగా...

(ఆతే)య

మనబ్రతుకే నందనమే మనోరమణా తరింతుముగా
సుధామయ మాధురిలో మురిసీ...

దైవమే తానై ఎదురాయె చనవాయె
తీయనికోరిక చేరగదీసె హాయిగ
మాయని వెన్నెలగా సె! కనుదోయికి పండుపుజేసె
పురాతపమే వరమ్మయి రాజులుగ కలగా...

!మన

అందము చిందెడు దీవెనవోయి ఆమనివోయి
ఆమని కోయిల పాటల హాయిని నీటుపు నీవే
వలపుల వన్నెలు చిన్నెలు నీవే నీ సరి భామను నేనే
నన్నేలు వయారివి నీవే, ఈ సుఖజీవనమే వినోదముగా
వिलासముగా చెలువారునుగా మనబ్రతుకే నందనమే-మనోరమణ
తరింతుముగా సుధామయ మాధురిలో
మురిసీ...మనబ్రతుకే!

(సముద్రాల)

పాడినపాట ఆడిన ఆట
ఫలించెనోయి రాజా
తరించినానోయి రాజా||
పాడినపాట ఆడినఆట
వలించెనోయి రాజా
తరించినానోయి రాజా-నే
తరించినానోయి రాజా
కనులుమురిసె మన
మనసు కలిసె నవమదనా
అడవి దేర గైకొనరా-||కనులు||

అనిమిపానంద మింతేనురా అనిమిపానంద మింతేనురా ||పాడిన||
రాగములీగతి సాగునులే, ఏ యెడ నిన్నెడ బాయనులే- రాగము||
అనువు దెలిసి పలుకులాడేర, తలపు లీడేర - లాలించి పాలించి
అడింతురా... పాడినపాట ఆడినఆట
ఫలించెనోయి రాజా- తరించినానోయి రాజా||

(సముద్రాల)

దారులు కాచేటి రాజా... ఓ దారులు కాచేటి రాజా
కరికీ రావోయి రాజా... నా దరికీ రావోయి రాజా... ఓ

దారులు కాచేటి రాజా|| పువ్వుల జంపాల
వయ్యారాల నవ్వులో జవ్వని చిక్కేను రారా... పువ్వుల||

వేడుకతీరా విలాసాల తేలగా
వేడుకతీరా విలాసాల తేలగా
వేళ రావోయి రావోయి దారులు కాచేటి రాజా... ఓ

రాజా... తొలకరి మెరుపల్లె
కులికేను కాసరా చూపున మాపండుకోరా
రావులు మానీ మహారాజ తీరునా
రార నన్నేలు నారాజా దారులు కాచేటి రాజా
కరికీరావోయి రాజా దారులు కాచేటి రాజా... ||(సముద్రాల)

ఓహో... దేవీ...
మారాడవే నా దేవీ...
ఓహో దేవీ ఓహో దేవీ
మారాడవేనా దేవీ...||
మారము కానేలో
దేవీ... దేవీ...
ఏకాకి తనమ్ము
ధరియింపగ లేనే
ఓహో దేవీ దేవీ!
ఈవిధాన వేరులయే
మాయలవేమో

దీవనైన దేవతయే ఓరువలేదో
ఈ వియోగము ఎలాసహింతునే
ఈ వియోగము ఎలాసహింతునే
కంటిపాప పోనవునా కన్నడబాపి
కంటిపాప పోనవునా కన్నెడబాపి

వండు వెన్నలే మండు వేసగా
అమృత భాండమే అగ్నిగోళమా...
వండు వెన్నలే మండు వేసిగా
అమృత భాండమే అగ్నిగోళమా...||

(సముద్రాల)

ఎన్నితరాల పున్నెమొ
మహేశ్వరి పిల్చిన పల్కుతల్లి నా
కన్నుల పండువై వరము
గా దయచేసెనో ఈడు జోడుగా
నున్న మనోజ్ఞమూర్తి ఆత
డోర్మికి మించిన కూర్మి పండెగా
వెన్నెల కన్నుమూత వడు
వేళకు నాజత చేరువాడటే||

వికసించెనే బాజి విరులన్ని వేణిలో
వెదకునే నా మనసు మోమెల్ల కన్నులై
తారలల్లిన మల్లె పందిళ్ళ బాడే||
దయసేయు నాపాలి దైవ మీ వేళ.
వికసించెనే బాజి విరులన్ని వేణిలో... (సముద్రాల)

(సముద్రాల)

చివురుకొమ్మా
పొసుగమ్మను కూడి
ఆడనేమో గుసగుసలూ
ముసి ముసి నవ్వుల ననుజూచి
మొగము చాటు చేసెనే
వరిగొమ్మా...
వలనే-వలనే
నేడిటు లేలనే
ఎన్న డెరుగని
చిన్నలు దోచే-వలనే||
తెర విడని భావాలు
వనో తెలియని అనుభవాలు

తెరలు తెరలుగా తరలనే
 కొమ్మ కొమ్మకో కోటి వసంతులు
 కొలువైయున్నా రేలనే
 కొదమ తుమ్మెదల కోలాహలమూ
 కోలహలమూ కలకల మేమే...||
 గిలిగా చక్కిలి గిలిగా
 కలగా మది గుబులు గుబులుగా
 వులకరించె నేమే కదల నీ కాలిమువ్వ
 గల గలగా ఏలనే...||

(సముద్రాల)

రావయ్యా ఆయ్యా రావయ్యా...
 రాగడయ్యా సాగవయ్యా రాయడా వలరాయడా
 రావయ్యా|| కన్నకుమారి సన్నిధిలో
 కన్నూ కన్నూ కలిసింది కన్నూ కన్నూ కలిసింది
 చూసీ చూడకముందే చూసీ చూడకముందే
 చుట్టరికం తెలిసింది చుట్టరికం తెలిసింది || రావయ్యా||
 విందుకురమ్మని వేడుకపడితే వేడుకపడితే
 వెనకా ముందూ యోచిస్తావేం వెనకా ముందూ యోచిస్తావేం
 తిరుగులు మరుగులు వివరించాలా
 తిరుగులు మరుగులు వివరించాలా
 తెలిసిన మగ రాయడివే-రావయ్యా!
 కొలువిమ్మని తనువిమ్మని
 కోరినదోయి-చెలీ కోరినదోయి-
 అవుననక కాదనక
 బిగువులేలోయ్ సరి బిరుదు కాదోయ్
 మానములు చాలునయా ఆడరించి
 మామనవీ ఆలకించి రావయ్యా
 ఆడరించి మామనవీ
 ఆలకించి రావయ్యా రావయ్యా-అయ్యా
 రాగడయ్యా సాగవయ్యా
 రాయడా వలరాయడా||

(సముద్రాల)

వ యా రి భా మ

పె క్కీ షి య న్న

తెలెక్క	...	పి. సుబ్బారావు
ప్రాధ్యూసర్లు	{ యస్. లక్ష్మీనారాయణ పి. సుబ్బారావు
కద, మాటలు	...	అత్రేయ, చంద్రకాంత్
పాటలు	...	నముద్రాల, అత్రేయ
స్క్రీన్ ప్లే	పి. సుబ్బారావు
నంగీతం	...	రాజేశ్వరరావు
కెమెరా	...	అజయకార్, పంచూచౌదరి
సౌండ్	...	{ బాణీదత్, రామచంద్రన్, రామస్వామి
ఆర్టు	...	{ సి. హెచ్. ఇ ప్రసాద్ బిరేన్ నాగ్
స్టైల్స్	...	నగరాజారావు
మేకప్	...	మంగయ్య
వయారిభామ మేకప్ & హేర్ స్టయిల్	...	గోస్వామి
ఎడిటింగు	...	నూర్య - రామకృష్ణ
ప్లూడియో	...	నరనూస్

CHEP